

ZEMHERİ GÜLÜ

BAYRAM ŞEVİK

Tilki Kitap

tilki
kitap
yayınevi

Zemheri Gülü
Bayram Şevik

Tilki Kitap©
www.tilkikitap.com
kitap@matbumedya.com
0850 304 22 03
Yayıncı Sertifika No 28740

Genel Müdür: Emrah Çelik
Yayın Yönetmeni: Sinan Kocaman
Editör: Gizem Aslan
Son Okuma: Alev Sevgi
Sayfa Tasarım: Efe Bozkurt
Kapak Tasarım: Efe Bozkurt

1.Basım, İstanbul, Mayıs 2025
ISBN: 978-625-5896-19-3
Tilki Kitap Matbaa / İstanbul
Matbaa Sertifika No: 48138

Eserin tüm telif hakları yazara aittir. Yazar, bu baskı için basım-satış-dağıtım-tanıtım haklarını Tilki Kitap'a devretmiştir. Yazar, eserin kapak dahil içeriğindeki tüm materyallerin (metin, görsel öğe, tablo…) yasal ve fikri sorumluluğunu kabul etmiştir. Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir.

ZEMHERİ GÜLÜ

Bayram Şevik

GİRİŞ

Kar yağmıyor, acısını zemheri ile atıyordu. Gecenin puslu havası şehrin sokaklarında kol gezerken sessizlik, kaldırım üzerinde bırakılmış küçük bir bedenden gelen ağlama sesleri ile bölündü. Sokaklarda yankılanan bu ses, bir annenin acımadan çöp konteyneri dibine bıraktığı bir bebeğe aitti. Sokaklar boş, etraf sakindi. Zemherinin tende bıraktığı soğuk yanığını ve izlerini, insan içinde taşır; yıllar geçse dahi...

1. BÖLÜM ZEMHERİ GÜLÜ'NÜN DOĞUMU: ŞUBAT 1994

Çöp toplama aracından inen personel, yerdeki kan lekelerini fark etmişti. Kamyonun sesi, bebeğin ağlamasını bastırdığı için ilk başta duyulmamıştı. Çöp konteynerinin yanında, bez parçasına sarılmış küçük bir beden yatıyordu. Etraf, bir avuç dolusu kana bulanmıştı. Temizlik personeli, bebeği kucağına alıp diğer arkadaşına ambulans ve polisi aramasını söyledi. Kendi çabasıyla bebeği susturmaya çalışıyordu.

"Ağlama yavrum, ağlama bebeğim."

Naif ses tonu fayda vermiyordu. Yedi dakika sonra polis ve ambulans geldi. Bebek, ilk müdahalenin ardından hastaneye kaldırıldı. Polis, ilk incelemesinde beyaz karlar üzerinde kırmızı kan lekeleri buldu. Kanın yeni doğum yapmış bir anneye ait olduğu tespit edildi. Konteynerin etrafında detaylı bir inceleme yapıldı ve üzerinde kan lekeleri bulunan bir alyans, delil torbasına konuldu. Olay yerinin krokisi çizildi, fotoğraflar çekildi ve tutanak tutuldu. İlk etapta sadece bu deliller elde edilebildi. Etrafta kayda değer başka bir şey yoktu.

Bebek apar topar hastanenin acil servisine getirildi. Hemşireler, yeni doğan ünitesinde yer ayarladı, suni oksijen ve gerekli ısıtma işlemi yapıldı. Hastane kaydı için bir isim gerekliydi.

Polislerden alınan bilgilere göre bebeğin kimsesi yoktu. Beyza Hemşire, bir isim önerdi:

"Ceyda olsun mu? 'Aydınlık' anlamına gelir. Bu karanlık gecenin aydınlığa kavuşması için, bu bebeğin ismi Ceyda olsun."

Başhekimler ve savcılık onay verdi. Artık karanlık, karlı geceler değil; aydınlık ve güneşli günler gibi bir ismi vardı. Yeni doğan ünitesinde bir hafta kaldıktan sonra yetimhaneye sevk edildi.

Yetimhane Müdürü Zehra Hanım, bebeği teslim aldı. Yanında o geceye ait sarılı bez ve bir alyans vardı. Alyansın içinde "Meltem" yazıyordu. Müdüre Hanım, alyansı incelemek istedi. Özel yapım olduğu için dikkatini çekmişti. Kuyumcu gözüyle detayları fark etti ve hayretle iç çekerek mırıldandı:

"Buğday başağını anımsatan desenler. İçerisine gizlenmiş bir tarih var ama alyans çok eski olduğu için okunmuyor. Bu yüzük, nesilden nesle aktarılan bir miras. Genç kızların kayınvalidelerinden aldığı ilk armağan olmalı. Hangi hayallerle verdiler gelinlerine ya da evin en büyük oğluna, bilinmez. Hangi keskin bıçağa kurban gitti, orası da muamma. Ama elimizde yaralı bir Ceyda var. Zemheride hayata tutunmayı başarmış ama içi hep üşüyecek bir yavrumuz. Yazık, çok yazık."Her çocuğa ayrı üzülüyordu. Yüzüğü çelik kasasına koydu, ardından Ceyda'yı kucağına alarak yüzünü inceledi. Yeni çıkmış sarı saçları, tombul yanakları vardı. Ela gözleri hafif nemliydi. İki kilo dört yüz gramlık bir bebektir. Kanepenin üzerine yatırdı, ardından görevli Seher Hanım'ı odasına çağırdı.

Seher Hanım içeri girdiğinde Zehra Hanım konuştu:

"Ceyda artık senin yavrun. Onu yatakhaneye götür, diğer yavrularımızla beraber ilgilenin lütfen."

Seher Hanım, Ceyda'yı alıp yatakhaneye götürdü ve yatağına yatırarak uyutmaya çalıştı. Ama Ceyda bir türlü uyumuyor, sürekli ağlıyordu. Altı temiz, karnı tok, sırtı pekti. Seher Hanım kendi kendine söyleniyordu. "Ne diye ağlarsın be kuzum?"

Aradan yarım saat geçmesine rağmen bebek hâlâ susmamıştı. Mecburen Zehra Hanım'ın yanına götürdü.

"Hocam, kusura bakmayın, uyutamadım. Benim bilmediğim, sizin bildiğiniz bir rahatsızlığı var mı diye sormaya geldim."

Zehra Hanım dosyaları incelerken başını kaldırdı.

"Bildiğim kadarıyla yok. Hastane kayıtlarında da bir sıkıntısı görünmüyor. Fakat geçen sefer bırakılan Ayşe gibi özel olmasın bu yavrumuz da?"Seher Hanım şaşkınlıkla sordu. "Nasıl yani, hocam?"

"Ayşe de sürekli ağlıyordu, bir türlü uyumuyordu. Cami avlusunda buldukları kundağı sarınca sustu. Hastaneden getirdikleri bez parçası nerede?"

Seher Hanım hemen cevap verdi. "Odasında. Hemen getireyim, hocam. Belki de annesinin kokusunu özlemiştir."

Zehra Hanım başını iki yana salladı.

"Hayır, getirme. Ceyda'yı götür, odaya bırak. Bez parçasına sar bakalım, ne olacak?"

Seher Hanım başını sallayarak hızla yatakhaneye döndü. Torbanın içinden hastaneden gelen bez parçasını aldı ve Ceyda'nın üzerine örttü. Bebeğin ağlaması aniden kesildi. Kokusunu hissetmiş gibi sustu ve ardından gözleri kapandı.

Zaman geçiyordu. Lakin kimi, gece üçte uyanırken bebeği için; kiminin umurunda bile değildi. Seher yeli eserken Tanrı'ya dua eden anneler vardı.Herkesin özlemi kendine ağırdır. Ama kimse özlenen kadar umursamaz olamazdı şu hayatta. Bir ihtimal, özlendiğinin farkında bile değildi. Gece yarısı üç ya da beş fark etmez. Bebek dediğin, zaman algısına göre yaşamaz. İhtiyaç duyduğu ya da rahatsız olduğu an, en tatlı uykuları bile bölünürdü.

Ceyda ve görevli anneleri, dile kolay bir yılı geride bırakmışlardı. Bir yaşına gelen yavrumuz artık yavaş yavaş emekliyor, bebekçe sesler çıkarabiliyordu. Her şey olması gerektiği gibi gelişiyor ve güzelleşiyordu. Geceden soğuk yemiş kızımız büyüyordu...

2. BÖLÜM - EYLÜL 2014

Ben, gönlümü hoyrat büyüttüm. İnanmıyorum aşka, sevdaya. Hepsi deli zırvası! Zaten akıllı insan neden kendine zulmetsin ki? "Bir yar gider, bin yar gelir. Yeter ki dilinizi iyi kullanın." diyen Berk, kantinin kapısında Meltem'i görmüş ve onu da tavlama düşüncesiyle herkese yazdığı şiiri karşısına geçip okumaya başladı. Hafif öne eğilerek Meltem'in gözlerine odaklandı.

> "Yanağı gamze, saçları buğday sarısı güzel.
> Buğday başakta, başak sarıda, sarı ise saçlarında gizlenmiş.
> Dünya eksende, eksen düz bir çizgide, çizgi kaşlarını çatınca güzel.
> Bulut gökyüzünde, gökyüzü mavide, mavi gözlerinde gizli.
> Toprak kazma küreksiz işlenmez, gamzelerin sen gülersen gizlenemez.
> Boyun boyuma denk, huyunu öğrenmem senin dudaklarından çıkacak iki cümlede saklı.
> Ben Berk. Tanışabilir miyiz?"

"Merhaba Berk, şu an yoğunum. Şiirin için teşekkür ederim, fakat aşk konusuyla geleceksen gelme. Ben kalbimi kapattım. Seninle alakalı bir durum değil." diyerek sakince yürüdü.

Yüzünde beliren sahte tebessüm ile koridora doğru ilerledi. Daha hangi bölümde olduğunu bile soramamıştı Berk. Kendine yedirememişti bu hareketi. Hangi kıza yazsa, hemen geri dönüş alıyordu. Takılıyor, sonrasında sıkılınca bırakıyordu. Meltem'de baltayı taşa vurmuştu. Olaylar istediği gibi gitmemişti, hâliyle öz güveni sarsılmıştı.

Hemen öz güven tazelemek için arkadaşı Esra'nın yanına gitti, durumu anlattı. Esra merak etmişti bu kızı. Diğer ders molasında ilk işi Meltem ile tanışmak olacak ve Berk için gerekli bilgileri toplayacaktı. Esra ve Berk, bu kampüste iki yıldır arkadaşlardı. İkisi arasında sıkı bir dostluk vardı.

Esra, İzmir'in Balçova ilçesinden. İzmir Balçova; doğal güzelliği, kentsel olanakları ve kültürel cazibe merkezleriyle bilinen, Türkiye'nin İzmir şehrinde, canlı bir ilçedir. Esra'nın ailesi orta hâlli; babası memur, annesi ev hanımı. Esra dahil olmak üzere üç kardeşlerdir: bir ağabeyi ve kendisinden küçük bir erkek kardeşi vardı. Esra, yüzde seksen burs alarak gelmişti üniversiteye. Sık sık ailesinden para isteyemezdi. Babasının durumunu biliyor ve harcamalarını ona uygun bir şekilde yapıyordu.

Berk ise Bursa Gemlik doğumluydu. Gemlik, Marmara Denizi'nin kuzeybatı kıyısında bulunan bir ilçedir. Zengin tarihi, doğal güzellikleri ve ekonomik faaliyetleriyle bilinir. Gemlik çevresindeki verimli topraklar tarıma uygundur ve zeytin yetiştiriciliği özellikle önemlidir. Bölge, yüksek kaliteli zeytinleri ve zeytinyağı ile bilinir. Berk'in babası zeytin tüccarıydı ve Gemlik'teki zeytin tarlalarının yüzde kırk beşine sahipti. Oldukça zengin biriydi. Berk, babasının parasını yemek için üni-

versiteden daha iyi bir yer olmadığını düşünmüştü. Gemlik'te kalsa tarla da akşama kadar çalışacaktı. Akşam gezmek için enerjisi olmayacaktı. Ama üniversitede babası arabasını almış, sınırsız kredi kartını vermişti. "Yeter ki sen oku." demişti.

Okumak ve dahi okutmak sorumluluk ister. Herkesin kaldırabileceği bir yük değildir bu. Kampüsün kapıları her yıl farklı şehirlerden farklı insanlara açılır. Kimisi elinde diploma ile döner memlekete, kimisi boşa geçirdiği zamanının üstüne bir bardak soğuk su içer. Vizesi, finali derken kaybolur yıllar. Geri gelmez giden zaman.

Meltem'in hayata karşı verdiği mücadele:

Kurak toprakların, çorak arazilerin, rüzgârla harman olduğu; insanların elleri nasır, yüzleri güneşten kızarmış, yürekleri sıcak, örf ve adetleri kanun niteliğinde olduğu; büyüklerin sözü üstüne söz söylenmediği bir aile yapısından geliyor Meltem.

Dört kardeşten en büyüğüydü. Dünyaya bir gece vakti gelmişti. Karadan denize esen yel gibi hafif ve ılımlı idi. Gözlerinin maviliği, gökyüzü kadar umut vaat ediyor; deniz kadar serinliği, sığlığı simgeliyordu. Bu yüzden babası, balkonda otururken yüzüne vuran Meltem rüzgârından esinlenerek koymuş bu ismi: "Benim kızım, gündüzleri denizden karaya esecek, geceleri karadan yürüyecek, denizlere her iki diyarın da imparatoru olacak." demişti.

Meltem, ilkokuldan liseye kadar başarılı olmuştu. Babası istemediği için üniversite sınavına girememişti. Durumu,

Hayat, bazen en sessiz çığlıkların yankılandığı yer olur.

Meltem, ailesinin dayattığı kurallar arasında sıkışmış bir genç kızken, hayallerinin peşinden gitmek için İstanbul'a uzanan bir yolculuğa çıkar. Üniversite koridorlarında, yeni dostluklar ve ilk aşkın heyecanıyla tanışırken; bir yandan da kendi kimliğini bulma, ayakta kalma savaşı verir.

Diğer tarafta Aslı vardır…

Kapanmayan yaraların, susturulmuş anıların taşıyıcısı. Akıl ve ruh sağlığı merkezinde geçen günlerinde, geçmişiyle hesaplaşır, karanlıkla barışmanın yollarını arar.

Terk edilmişlik, direnç, dostluk ve iyileşme üzerine dokunaklı bir hikâye…

Bu roman, her kadının içinde taşıdığı mücadeleyi, her genç kızın hayalini ve her insanın derininde sakladığı yaraları anlatıyor.

Meltem'in kararlılığı ve Aslı'nın kırılganlığı, sizi hem düşündürecek hem de yüreğinize dokunacak.

9 786255 896193